

УДК 378.147

Присяжний О.А.¹, Мирошніченко В.О.²

¹ студ.гр. ФКС 3-2 Національний університет біоресурсів і природокористування України, м. Київ, Україна

² наук. керівник - Ph.D, доцент, Національний університет біоресурсів і природокористування України, м. Київ, Україна

НОВІ ПЕДАГОГІЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ В ГАЛУЗІ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ТА СПОРТУ

Молоде підростаюче покоління мають розвивати своє фізичне здоров'я для того, щоб ефективно й досконало оволодівати різними видами професій. Відомо, що чим вищий рівень фізичного розвитку має учнівська молодь, тим краще вони підготовлені до розвитку сучасних умов життя. Інакше висловлюючись, сьогодні, як ніколи раніше, фізична культура й виховання підростаючого покоління повинні бути орієнтовані на забезпечення їхнього здорового майбутнього. Саме тому актуальною постає раціональна організація педагогічного процесу викладання фізичної культури у навчальних закладах. Унаслідок цього рівень освіти учнівської молоді значною мірою залежатиме від результативності запровадження нових педагогічних технологій фізичної культури, які ґрунтуються на нових методологічних засадах та сучасних дидактичних принципах, що розвивають повний підхід до навчання. Основа інноваційних методів навчання та їх використання були закладені працями багатьох дослідників, серед яких слід назвати О. Арламова, М. Бургіна, В.

Журавльова, В. Загвязинського, Н. Юсуфбекова, А. Ніколса та інших. Використання цих методів у навчальному процесі з фізичної культури буде проаналізовано в цій статті. Насамперед слід розглянути сутність основних інноваційних методів. Мультимедійні технології пов'язані зі створенням мультимедійних продуктів: електронних книг, енциклопедій, комп'ютерних фільмів, баз даних. У цих продуктах об'єднуються текстова, графічна, аудіо- та відеоінформація, анімація. Інтегровані технології – відносно новий різновид інноваційних технологій, який припускає, що викладач за можливості чітко визначає реакції, поняття, ідеї й навички, які мають бути засвоєні студентами, а потім за допомогою багатостороннього підходу допомагає їм спрямувати власну діяльність на досягнення цих цілей. Ігрові технології навчання вперше були запропоновані Й. Гейзенгером. Технології ігрового навчання – це така організація навчального процесу, під час якої навчання здійснюється в процесі включення молодих у навчальну гру (ігрове моделювання явищ, «проживання» ситуації). Цей метод інноваційних технологій може бути відображений в організації навчальних занять із фізичної культури. Вміти бачити індивідуальні особливості учнів і залежно від цього по-різному підходити кожному з них – одна з найважливіших особливостей діяльності педагога. А діти дуже відрізняються один від одного. Одні – рухливі, життєрадісні, живі; інші – повільні та спокійні; треті – рвучкі, легко збудливі, часто різкі та дратівливі; четверті – нічим не помітні, сором'язливі та вкрай нерішучі. Поведінка учнів визначається особливостями основних нервових процесів – збудження та гальмування (сила, рівновага, рухливість). Індивідуалізація – це облік у процесі навчання у всіх його формах та методах, незалежно від того, які особливості та якою мірою враховуються. Зважаючи на наявність індивідуальних відмінностей в учнів виникає питання, як організувати навчальну роботу так, щоб вона активізувала кожного окремого учня. Вирішення цього питання є одним із основних завдань індивідуалізації навчальної роботи. Кожен із вищеназваних інноваційних методів, які можуть використовуватись у фізичному вихованні, має своє право на існування. Одні методи є доступними для викладачів, учнів та студентів, інші через свою складність не набули розповсюдження. З індивідуалізацією навчання пов'язаний ще один істотний аспект – робота вчителя в процесі індивідуалізації, необхідні йому для цього професійні вміння та навички, індивідуальний стиль його роботи тощо. Як свідчать численні дослідження, роль вчителя в індивідуалізації навчання визначальна. Його ставлення до індивідуалізації, мотивація цієї діяльності та реальне її здійснення первинні. Це твердження має чинність лише в

тому випадку, коли вчителю створено умови для цієї діяльності. Система індивідуальної роботи з дітьми в процесі їх фізичного виховання включає також врахування особливостей фізичної підготовленості дитини. За характером фізичної підготовленості школярів можна умовно поділити на три групи – діти з високими, середніми та низькими показниками основних видів рухів, фізичних і вольових якостей.

Отже не потрібно прагнути навчити всіх одному, вивести всіх на один рівень. Враховуючи індивідуальні особливості, застосовуючи диференційований підхід, спираючись на природні задатки дитини, вчитель моделює та особисто реалізує процес індивідуального розвитку кожного учня. Водночас перед учителем стоїть справді складне завдання – працювати на уроці з усіма разом і з кожним окремо.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Фізичне виховання студентів аграрних вищих навчальних закладів: монографія / Г.П. Грибан. – Житомир: Вид-во Рута, 2012. – 514 с.